

РЕШЕНИЕ

№ 4177

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11543** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба Вх. № 37216/26.11.2020г. по описа на АССГ, на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – Ф. Т. Л.“ G./, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, против Решение № Р. 3000-2252/26.10.2020/32-311648, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалния закон, поради неправилно установена фактическата обстановка, а при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретизира се, че в хода на процедурата по доказване на декларираната митническа стойност при внос на пресни зеленчуци, дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорената стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). Поддържа се, че Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, а още по-малко изключва доказателства, посредством които може да се установи реалността на търговската операция. Счита, че решението

е необосновано, тъй като при анализа на доказателствата за реализацията на стоките след вноса им, митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между дружеството – жалбоподател и крайния им клиент – международна търговска верига L.. Сочи се, че видно от всички предходни случаи от 2018 г., както и тези, следващи конкретния внос, в случая не се касае за изолирана доставка, а за едни дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполагало и по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че за стоките от един и същи вид, каквито са внасяните пресни домати, дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба) изчислен за един по-дълъг период – един месец, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност. Искане се отменя на обжалваното решение. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание дружеството чрез процесуалния си представител в писмени бележки поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваното решение.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Тракийска“ в съдебно заседание не се представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, въз основа на доводите по страните, приложените доказателства по административната преписка и събраните в хода на съдебното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

На 16.04.2019 г. в МБ С. е била регистрирана митническа декларация с М. 19BG003010003642R0, с вносител “О. – Ф. Т. Л.” Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни зеленчуци, в т.ч. пресни тиквички-стока 3, с произход Р Турция, с нетно тегло 4800 кг. Като доказателство за произход е бил представен и приет сертификат за движение Е..1.

Пред митническата администрация е било декларирано:

За стока № 3– пресни тиквички, с код по КН 07099310, с нето тегло 4800кг. е декларирана митническа стойност в размер на 8746.53 лв., преизчислена в €/100 кг. на 93.17 €/100кг. Определената от Европейската комисия за дата 16.04.2019 г. стандартна вносна стойност (С.) за тиквички с произход Р Турция е 53.80 €/100 кг. Тъй като Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисквал сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С. и ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8% от С., чл. 75, §2 от Регламента, във вр. с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисквал вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (53.80 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (93.17 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8% от определената за деня С. (74.40€/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 953.87 лева.

Обезпечението за стоките са били внесени в пълен размер от пълномощника на дружеството – [фирма].

На 16.04.2019г., немското дружество-вносител, е било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 20017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбите, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация, е необходимо да се представят доказателства, че стоката е реализирана на пазара на ЕС, с цел потвърждаване коректността на данните по декларираната митническа стойност пред митническата администрация.

На 15.05.2019г. в изпълнение на разпоредбите на чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 20017/891 на Комисията и в рамките на удължения едномесечен срок, съгласно чл. 4 от ЗМДИП, дружеството, чрез пълномощника си е представило доказателство на какви цени са пласирани стоките от тази партида. Цялото количество от 4800 кг. е продадено на цена от 106.00€/100 кг. , въз основа на предсатвена пред митническите органи фактура.

Въз основа на представените от дружеството доказателства е прието, от митническата администрация, че за процесната стока, представените фактури и доказателства, сочат, че тиквичките са продадени на цена от 106€/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, изчислени на 111.39 €/100кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което внесения за стоката депозит в размер на 953.87лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-341811 от 27.11.2019 г. дружеството е било уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД „Тракийска“, с което за стоката, ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, §4, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставените обезпечения в размер на 953.87 лева ще бъдат усвоени. На дружеството е била дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 02.12.2019 г.

На 23.12.2019 г. [фирма], в качеството му на пълномощник, е депозирало молба с вх. № 32-372736, с която е възразило срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозити.

Изразеното от пълномощника становище не е прието от органа и е издадено оспореното в настоящото съдебно производство Решение № Р. 3000-2252/26.10.2020/32-311648, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

С решението на директора на ТД „Тракийска“ е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеното обезпечение в размер на 953.87 лева; обезпечението е задържано като плащане на вноските мита на основание чл. 75 §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, като е определен ДДС в размер на 98.82 лв., ведно с дължимите лихви. В решението е посочено, че в Регламент № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към домати. Според тази система, вносьт не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че на основание чл. 181 от Регламент (ЕС) 1308/2013 ЕК е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, а според практическото прилагане на правилата за определяне на митата на стоките, към които се прилага системата на входните цени, показвало че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото и обратното. Посочва се, че в случаите, когато декларираната вносна цена е по-висока от С. с повече от 8%, ЕК е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. В тези случаи вносителят

трябвало да докаже, че високата декларирана цена не е завишена с цел избягване плащане на митата. Посочено е, че евентуална обосновка на по-високите цени може да се аргументира с обстоятелството, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с екстра качество. В случая такива обстоятелства не били декларирани. Изложено е, че реализирането на стоката на по-ниска цена противоречало на пазарната логика, тъй като генерирало отрицателен финансов резултат (загуба).

По делото е допусната и приета съдебно счетоводна експертиза на ВЛ. Л. Й., неоспорена от страните и кредитирана от съда, като компетентна и обективна. ВЛ е изготвило ССЧЕ, въз основа на: Митническа декларация с МРН № 19BG003010003642R0 от 16.04.2019; процесната стока (стока № 3) „Тиквички пресни“ е с тарифен код 0709 93 10 00, количество 4800 кг нето тегло, 960 колета, единична цена 0^{.816} €/кг обща стойност 3 916^{.80} евро, обща фактурна стойност 25 220^{.74} евро, условия на доставка FCA франко превозвач, местонахождение на стоката А., произход Турция, описание на стоката „Тиквички пресни“. Декларирани са: митническа стойност 8 746^{.53} лева, метод за определяне на стойността „1. Договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса)“, преференция „100 Ставки на митата по отношение на трети страни *erga omnes*“, добавяния и приспадания „разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и застраховка до мястото на въвеждане на стоките в ЕС 1 085^{.94} лева, разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане 590^{.88} лева. ; Търговска фактура DES2019000000332 от 12-04-2019, издадена от „D. Tarım“ Турция; Обща фактурна стойност 25 220^{.74} Е., стока позиция № 5 „тиквички“ 4800 кг нето тегло, единична цена 0^{.816} евро; обща цена 3 916^{.80} евро, условия на доставка FCA Ф. превозвач, колети 960 броя, преизчислени в евро за 100 кг за 93^{.17} €/100 кг (с включени разходите по транспорта); Фактура № 0311883 от 12.04.2019 година за транспортни услуги от А. до българска граница С. за 1 700 евро и след С. за 775 евро или общо 2 625 евро, включително фитосанитарен контрол 150 евро; Фактура № 20487 от 15.04.2019 година на [фирма] за извършени услуги по представителство пред БАБХ и други за общо 384^{.00} лева; Фактура № [ЕГН] от 17.04.2019 година издадена от О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ на Л. България за продадена стока „Тиквички бяло“ (позиция 3), 2400 кг, произход Турция, единична цена 1^{.06} евро, обща сума 2 544^{.00} евро без ДДС, или 106 евро за 100 килограма; Фактура № [ЕГН] от 18.04.2019 година издадена от О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ на Л. България за продадена стока „Тиквички бяло“ (позиция 3), 2400 кг, произход Турция, единична цена 1^{.06} евро, обща сума 2 544^{.00} евро без ДДС, или 106 евро за 100 килограма; Общо по двете фактури, цялото внесено количество процесни стоки (4200 кг) е продадено на Л. България за общата сума 5 088^{.00} евро без ДДС, или 106 евро за 100 килограма; Копие на е-писмо от 29.04.2019 година до продавача, с което е същият информиран за извършени плащания по 24 броя търговски фактури за общата сума 342 668^{.74} евро. В описа на платените фактури се намира и процесната фактура № DES2019000000332 от 12-04-2019; Копие на суифт от банка „С.“ М. за извършено плащане на 20.05.2019 година от О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ на „D. Tarım“ Турция, за сумата 342 668^{.74} евро.

Въз основа на данните по делото и изготвения анализ, ВЛ в Заключениеето по приетата ССЧЕ, дава следните отговори: На Въпрос 1: „Каква е цената, която е договорена и заплатена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ за закупуване на процесните стоки от Турция? Съответства ли тази цена на стойностите, обявени от доверителите ми в депозираната по случая молба за възстановяване на депозита?“, ВЛ

посочва, че: В търговска фактура DES2019000000332 от 12-04-2019 година е описана процесната стока „тиквички”, посочена в позиция № 5, нето тегло 4800 кг, единична цена 0^{.816} евро; цена 3 916^{.80} евро, условия на доставка FCA Ф. превозвач А., колети 960 броя. Обща стойност на стоките във фактурата е 25 220^{.74} Е.. Тези данни съответстват на съпътстващите стоката документи, както и са декларирани пред митническите органи на Турция и на България. Търговската фактура е доказателство за договорена и продадена стока, която в съвкупност с другите документи находящи се в кориците на процесното дело доказват, че цената на договорената процесна стока между износителя и купувача е 3 916^{.80} евро, или 93^{.17} €/100 кг (с включени разходите по транспорта). В съответствие с представеното доказателство за извършено плащане по процесната търговска фактура към турския доставчик, е налице извод, че доставената стока по процесната фактура, е заплатена. Декларираната цена за процесната стока по търговска фактура 3 916^{.80} евро съответства на цените декларирани пред митническите органи в държавата на износа и на вноса.

Към молбата за възстановяване на внесенния депозит са приложени търговската фактура за доставка на стоката, както и продажните фактури, с които стоката е продадена. Видно от тях, цялото количество внесена стока нето тегло 4200 кг, е продадено на Л. България при единична цена 1^{.06} евро, или 106 евро за 100 килограма. Поради това, ВЛ установява, че: Е налице съответствие в данните за стойностите посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези декларирани в процесната митническа декларация. Генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им, който въпрос е засегнат частично в решението на ТД „Тракийска”, не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания.

На Въпрос 2: „Каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза и какъв е размера на вносното мито, изчислен на база тази стойност?“, ВЛ посочва, че: Митническата стойност на декларираната стока, както е посочено в митническа декларация с МРН № 19BG003010003642R0 от 16.04.2019 година, е изчислена по метод за определяне на стойността „1. Договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса)“, като за прилагане на този метод са налице изискванията на митническото законодателство (договорна и платена стойност). Както се сочи в процесната митническа декларация, митническата стойност определена по този метод и декларирана в процесната митническа декларация, като основа за изчисляване на вземането за мито, е 8 746^{.53} лева, или 93^{.17} евро за 100 кг. Доказателствата установяват, че цялото внесено количество от процесната стока нето тегло 4800 кг, е продадено на Л. България и това количество би могло да се приеме за най-голямото сборно количество, а именно нето тегло 4800 кг, при единична цена 1^{.06} евро, общо 5 088^{.00} евро, или 106 евро за 100 килограма. Вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 16.04.2019 година, следва да бъде 0 %.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирана страна срещу подлежащ на съдебен контрол за

законосъобразност акт, поради което същата е редовна и допустима.

Разгледана по същество, Жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция митници. Издателят на акта има качеството на митнически орган по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. На основание чл. 19, ал. 1 ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция Митници или от директорите на териториалните дирекции. Ето защо съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като са изложени в достатъчна степен мотиви, от които да се установи действителната воля на органа и да се разбере защо е приел, че не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване.

По същество:

Посочената във фактическата част на настоящия съдебен акт фактическа обстановка е безспорно установена от приложените по делото доказателства. Спорът по делото е правен и се свежда до приложението на чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 за допълване на Регламент (ЕС) 1306/2013 на ЕП по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение 543/2011 на Комисията. Съгласно л. 75, §2, ал. 1 и ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2917/891, който видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложен от митническите органи, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Не е спорно,

че обезпеченията за процесните стоки са внесени.

Правното основание за постановения отказ за освобождаване на предоставените обезпечения е чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, според който предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита.

Способите за доказване на условията за освобождаване са регламентирани в разпоредбата на чл. 75, §5, ал. 4, която посочва, че за да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. При анализ на цитираната разпоредба се налага извод, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките документи. В конкретния случай са представени фактури, първични и вторични счетоводни документи, транспортни документи, обективирани ясно като вид и съдържание, по преписката по делото и в заключението на ВЛ по приетата ССЧЕ.

Според приетата от съда и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза е налице съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. С оглед на това е направен обоснован извод, че договорената и реално платената цена е тази, която е декларирана при вноса.

Настоящият съдебен състав не споделя тезата на митническите органи, аргументирана единствено със заключението за противоречие с пазарната логика в реализиране на стоката на по-ниска цена от декларираната митническа стойност. За определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, §5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за определянето ѝ е договорената стойност, тоест действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата

територия на съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежаща на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. За да не бъде приложена договорната цена, следва да е налице някое от отрицателните условия по ал. 3, б. „а“-,„г“ на чл. 70 от Регламент (ЕС) 2013/952, а именно: а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някое от следните: i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза; ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани; iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките; б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойностяване стоки; в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената. Наличието на никоя от тези отрицателни предпоставки не се твърди от митническите органи. Относимата нормативна уредба не обвързва определянето на митническата стойност с реализирането на печалба по конкретната сделка, поради което и обосноваването на акта на митническите органи с противоречие с пазарната логика, противоречи на материалния закон и е необосновано.

Съдът счита, че действително реализирането на печалба в настоящия случай следва да се разглежда в по-дълъг период от време, предвид дългосрочните търговски отношения с контрагента – търговска верига L., и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. В случаи на такива повтарящи се доставки е оправдано някои от тях да се реализират на по-ниска цена, което да бъде компенсирано с други доставки, още повече, че в случая се касае за бързоразвалящи се стоки, чиято цена спада със значителни темпове - с напредване на времето стоката губи вкусовите си качества, търговския си вид. С цел ограничаване

на загубите и запазване възможността все пак стоката да бъде реализирана, налага същата да бъде продавана и на по-ниска цена.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че извода на митническия орган, че преценката за реализация на стоката с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена в процесната митническа декларация, е неправилен. Следва да се отбележи, че обикновено печалбата се изчислява за конкретен отчетен период, а не непременно с реализирането на конкретна сделка. Представените доказателства свидетелстват за коректно деклариране на митническата стойност, в какъвто смисъл е и заключението на вещото лице.

Въз основа на установените факти и приложимия закон, съдът прави извод, че не са налице основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Европейския Съюз с процесната митническа декларация, както и за отказ за освобождаване на внесеното обезпечение. Този отказ, обективиран в оспорения административен акт, се явява незаконосъобразен, и като такъв следва да бъде отменен.

Предвид установеното противоречие с материалния закон, на основание чл. 173, ал. 2 АПК, след отмяна на незаконосъобразния отказ, съдът следва да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за връщане на внесения депозит, съобразно дадените в мотивите на това настоящото решение указания за тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разноските по делото, общо в размер на 500 лева, от които 50 лева за внесена държавна такса и 450 лева депозит за вещо лице.

Мотивиран от гореизложеното, АССГ, Трето отделение, 63-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“O. – F. T. L.“ G./, представлявано от Н. Г., Решение № Р. 3000-2252/26.10.2020/32-311648, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“, като

незаконосъобразно.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция „тракийска“ при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Германия /“О. – F. T. L.“ G./ направените по делото разноски в размер на 500 /петстотин/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: